

Sygn. akt IV KO 129/20

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **B. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 stycznia 2021 r.,

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Okręgowego G.

Ośrodek Zamiejscowy w R.

z dnia 3 lutego 2020 r., sygn. akt V K (...),

utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 23 lipca 2020 r., sygn. akt II AKa (...)

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z powodu jego oczywistej bezzasadności,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wniosek skazanego nie mógł zostać uwzględniony jest bowiem nie tylko dotknięty brakami formalnymi (do uzupełnienia których wnioskodawcy, zgodnie z dyspozycją art. 545 § 3 k.p.k., nie wzywano), ale również oczywiście bezzasadny, gdyż nie wskazuje na żadną z przesłanek stanowiących podstawę do wznowienia postępowania, spośród określonych w art. 540 § 1 k.p.k.

Przesłanki wznowienia postępowania zostały w ustawie bardzo ściśle unormowane i z pewnością nie można uwzględnić wniosku, który oparty jest wyłącznie na subiektywnym przekonaniu wnioskodawcy o wadliwości zapadłych w sprawie orzeczeń.

Skazany w swoim wniosku wskazał, że okolicznością przemawiającą za wznowieniem postępowania jest rażąca niesprawiedliwość orzeczenia w myśl art. 440 k.p.k. mająca swoje źródło w obrazie przez Sąd rozpoznający sprawę prawa materialnego w zakresie kwalifikacji przypisanego mu czynu oraz nie uwzględnieniu okoliczności łagodzącej, jaką miało być nie unikanie przez skazanego odpowiedzialności karnej i dobrowolne zgłoszenie się, po dokonaniu przestępstwa, do organów ścigania.

Wskazane przez wnioskodawcę kwestie nie stanowią jednak przesłanek, które w jakikolwiek sposób mogłyby być powiązane z podstawami wznowienia postępowania.

Dokonane przez wnioskodawcę oceny stanowią jedynie własną interpretację okoliczności ujawnionych już w toku procesu i znanych Sądom rozpoznającym sprawę.

Mogły one zatem być podnoszone jako uchybienia jedynie w toku instancji, ewentualnie w bardzo ograniczonym zakresie w postępowaniu kasacyjnym.

Konkludując powyższe, stwierdzić należy, że każdy ze wskazanych we wniosku skazanego powodów, który miałby inicjować postępowanie wznowieniowe, musi być uznany za oczywiście bezzasadny.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.